

eius excrementibus alio remansit ipse solus: qui ad pnam cepit puella et horari. At illa bladis verbis ei suū secretū apuit: in bonestofq; gestus corporis ei exhibuit: q̄ oīa ille abhorrens: prius eā charitative cōmonuit. inde ab illa secessit: q̄ cōfusa cogitavit clamando viro dei infamā inferre. Et q̄p̄mū vocē voluit emittere: diabolus eius corpus grauissimē vetare cepit: et cū id fecisset dieb; multis. tandē cepit dicere. Et hoc corpore nunq̄ me potueritis expellere: nisi huc veniret vir ille qui in medio positus igni: nō potuit ab igne cōburi. Et cū audientes nescirēt quid vellet hec verba significare. quidā de circumstantibus dixit. Aduocet frater vincētius q̄ confessionē eius audiuit: et est vir sanctus et sapiens: et intelliget hec: qui vocatus aduenit. Et ecce demon vllulātū teterrimū emitens. heu adest inq̄ vir ille qui in medio ignis positus nō fuit ab igne cōbustus. Et hec dicēs prius abijt: corp; semimortuū dereliquit. Secundū qd̄ de illo cōpertū est dū adbuca lentie fuisset narrat. Suggestit enī diabol; nōnullis inuidis et malignis: vt mulierem quandā meretricē speciosissimā p̄cio ductas in cellā eius nocte introduceret. Capto ergo oportuno tpe q̄ scz vincētius ipse et more in ecclesia orōni instabat. Demorata femina in cellā eius introducta est. Vincēt; ab orōe regrediens clauso ostio et in locū vbi dormire solebat veniens: reperit mulierē sedentē: et in p̄mo aspectu vehementer obstupuit: et anteq̄ eā alloqueret multa cogitauit. Sed tū nō extimauit illā esse mulierē quinimmo putabat diaboli esse: qui in specie mulier; eū decipere voluisset. Tū hoc pacto locut; est. Que tibi cā fuit vt huc venires in tali forma maledicte diabole: q̄ seruis dei nōtis dolis semper insidiaris. Meretrix r̄ndit. Femina sum nō diabol;. Sed obsecro te vt me patēter audias: sere quattuor menses sunt q̄ tuo amore sum capta: frequēter tēraui vt vel diei vlt̄ noct; tpe ad te venire potuissem. S; nūq̄ mihi misere sese obtulit oportunitas. P̄nc aut a nemine boīm vīa huc ingressa sum. et necessariū est vt hoc in lectulo simul hac nocte dormiamus. Et roq; de cetero tibi diuissima et famā tuā cū silentio conseruabo. hec et filia loquēs in oscula et in obscenos amplexus ruere voluit. Ac vincētius viriliter ei resistens dure illā increpauit. Que cōpuncta prupit in lachrymas et causas q̄re ad ipm̄ tērandū accefferat: referauit: petijtq; humiliter veniā p̄missitq; meretriciū relinquere. Sicq; ab eo cū multa mentis p̄trōne discessit atq;

relicta spurcicia meretricali: virū accepit: et de cetero modestissime vixit. Quibus exemplis facile inducimur vt eū virginitatis corona credam; redimitū. Sed adhuc mansuetudinē illius cogimur admirari. q̄ tanta fuit vt iniurias et insidias maloz equo aīo ferret: illisq; p̄ssime indulgeret. Inter cetera tū stupenda q̄ animi sui benignitatē ostendunt occurrirū explicandū. qd̄ in ciuitate valentie euenit. Frater quidā theologie magister lasciuus et dissolutus inuidens fame et opioni sancti vincētij. post multas detractōnes: voluit nomē sancti viri mō qui sequitur maculare. Introduxit quidē nocte in puen tu meretricē quandā que secū dormiuit. erat mulier hec aduena: q̄ et illis dieb; valentiaz aduenerat. Danc aut p̄soluto p̄cio meretrici: nō tū qualē se habiturā sperabar: eā vt potuit secreto emisit. Illa vero vultū fratris intuita vt vic; eū p̄ effigie posset agnoscere: anq; cellā egredere eū obsecrauit: vt sibi suum nomē indicaret. At ille vocor inq̄ magister vincētius. Abijt meretrix et lenoni ei; multatq; alij dixit. q̄ in cōuentu fratru; p̄dicatorū p̄ integrā noctē cū magistro vincētio dormisset: nec tū dignā laboris mercedē accepisset. ita factū est vt turpis hec fama p̄ vniuersam vrbe diuulgaret. p̄ idē tps erat valentie germanus ille sancti vincētij bonifaci;: de quo in p̄cedentib; fecimus mentionē: q̄ et in illo anno p̄ patrie illius veteri cōsuetudine magistratū gerebat patrū iuratorum. Huic multi q̄ de beato vincētio dicebant narrauerunt: q̄ tū ipse credere nec voluit nec potuit: s; existimauit oīa ex inuidia emuloz p̄cedere. Ex eius itaq; cōsultu bi q̄ secū magistratū gerebant: statuerūt vt fieret in vrbe generalis p̄cessio: in qua oēs religiosi p̄uenirēt. Statuto aut die bonifaci; ipse et vniuersa nobilitas vrbis sese collocauerūt in loco quodā vbi meretrix illā stare voluerūt. P̄cedentib; ergo singulis fratrib; tandē trāseunte magistro vincētio: illi nobiles interrogauerūt eā an ille esset cū quo dormierat: nō inquit illa. Et adueniente illo q̄ scelus p̄petraverat. Illa digito eū demonstrans. Ecce inq̄ iste est ille frater ingratus. finita itaq; p̄cessione bonifaci; ceteriq; nobiles: infamatorē aduocauerunt. Qui peccatū suū m̄ celare nō valens: publice cōfessus est. pergenq; ad beatū vincētium qui adhu factū ignorabat: ab eo cū lachrymis veniā postulauit et obtinuit.

¶ De singulari excellentia predicatōis beati vincētij q̄ et multis annis 7 diuersis p̄lis